

“En este disc he tret la meua part més reivindicativa i tendra”

ENTREVISTA A

Montse Castellà cantautora i activista ebreca

Tortosa Xavi Llambrich

La salicòrnia és una planta de poc més d'un pam que es troba en zones costaneres i als margens dels aiguamolls i que creix de manera espontània i constant, com les melodies. Resistent a la sal i arrelada a la terra, defensa el litoral Mediterrani amb les seues raïls i fa de protecció natural de les platges davant dels temporals marítims. S'usa amb finalitats culinàries (dos dels seus altres noms són espàrrec de mar i amanida de pobre) i té qualitats medicinals: va bé per a curar ferides, com les cançons. Coneguda també com a sosa, amb ella es feia sabó i vidre. Mantenia nets lo cos i la mirada. Com la música. Durant l'any és verda i a la tardor canvia al roig intens. Els colors de l'ecologia i la revolució. Tot plegat, és una metàfora del que representa l'essència de la cantautora ebreca Montse Castellà.

La cantautora presenta el seu quint disc, que inclou 12 noves cançons, entre les quals un duet amb Lluís Llach (Vull) i una versió al català d'un tema de Joan Baez (Rovell i diamants). Després d'haver col·laborat amb Txarango i Paco Ibáñez al seu anterior treball, l'activista tortosina torna amb el que assegura que és el seu millor disc fins ara.

Pregunta: Que et fa pensar que estés és el teu millor disc?

Resposta: L'evolució professional beu directament del creixement personal. Me sento en un bon moment i sé que això es reflecteix en les cançons que faig. A l'hora de compondre, mai m'havia passat sentir-me tan orgullosa del resultat final com ara. En el procés creatiu, esta vegada he donat per bo quasi tot el que anava fent i esta sensació no passa sovint i menys a mi, que soc molt autoexigent. En tot cas, ho he fet tan bé com he sabut i m'hi he buidat. Espero que la gent ho perceba i pugui vibrar com jo amb estes cançons.

Pregunta: Sembla un disc fet a

Imatge d'esta setmana de Montse Castellà al costat del riu Ebre a Tortosa amb el seu nou disc 'Salicòrnia'. /NÚRIA CARO

mida

Resposta: És un disc fet a mida quant a dibuixos també. D'esta part se'n va encarregar l'illustrador Ignasi Blanch. Ell anava escoltant les cançons i a mesura que les escoltava només en guitarra i veu, estant reunits a casa seua davant de la platja, ja feia el primer esborrany. Ell ha fet la portada i contraportada. A més hi ha cançons que tenen dibuix propi, com es pot veure dintre del disc. Ha sigut molt bonic el procés creatiu. L'ha anat dibuixant mentre escoltava les can-

“Tothom està capacitada, independentment de l'edat, per a sentir, rebre o emocionar-se”

çons, per tant, són dibuixos fets molt per al moment, molt per a mi. Ho ha fet inspirant-se en les lletres que jo he escrit, això ho fa molt real.

Pregunta: Quina diries que és la cançó del disc que més t'ha agra-

“Me sento en un bon moment i sé que això es reflecteix en les cançons que faig”

dat a nivell personal?

Resposta: He disfrutat gravant-les totes. No sabria dir-te quina de totes m'agrada més a nivell personal, però la més especial per a mi és sens dubte el duet amb Lluís Llach. Amb Lluís ens unim una gran amistat des de fa anys, hem compartit moltes lluites i ens tenim molta estima. Per mi este duet ha suposat una evolució natural de la nostra amistat.

Pregunta: És un disc on es pot veure el teu vessant més personal

Resposta: He intentat que siga un disc que parle molt d'històries quotidianes, perquè el màxim de gent que l'escolte es pugui identificar. Hi ha amor, desamor, moments de la vida complicats, cançons que parlen de la senzillesa, una cançó sobre el confinament, sobre la dona que parla del cas que ens fan i del cas que ens hau-

“Per mi el duet amb Lluís Llach ha suposat una evolució natural de la nostra amistat”

rien de fer més sovint, hi ha cançons reivindicatives com és el cas de *Carta als humans*, on he volgut girar la truita i transmetre com si fos la Terra que ens mirés a nosaltres i ens fa una carta enfadada. Està el vessant reivindicatiu meu de sempre, però en este disc he tret la meua part més tendra.

Pregunta: Podries dir que les teues cançons estan dirigides cap a alguna generació en concret?

Resposta: Intento ser molt autèntic, molt creïble i molt natural, a partir d'aquí, arribarà a qui haurà d'arribar. Jo quan em poso a compondre i a escriure no penso en el públic a qui va dirigit. Crec que tothom està capacitada independentment de l'edat per a sentir, per a rebre, per a emocionar-se, i cadascú d'una manera diferent. A mi sempre m'agrada dir que, al cap i a la fi, jo les cançons només les començo,

qui les acaba és cadascuna de les persones que l'escolten.

Pregunta: Les coses t'han anat i et van com t'haurien d'haver anat

Resposta: En general, jo quan crec en alguna cosa ja aposto per ella. Quan dubto d'alguna cosa, la meua resposta sempre és arriscar-me. Més val que no surta del tot bé o com t'esperaves que acabar penedint-nos després. Quan t'agrada alguna cosa has d'anar sempre endavant, però has d'estar molt convençut que allò realment t'agrada. Has de creure-hi molt. Si tu mateix hi creus, la gent que t'envolta també acabarà creient-hi, perquè li transmetràs. Tothom té un talent, però l'hem de treballar. Si sumes una mica de treball amb el talent és quan aconseguixes el que et proposes. No s'hi val a tenir molt de talent i esperar que et vinga el cop de sort. Has de trobar el que t'agrada i el que saps fer, a partir d'aquí és anar-hi a mort i tard o d'hora, la vida et respondrà.

Pregunta: En tot el que has fet al llarg de la teua trajectòria has transmès la teua essència

Resposta: Això és el més bonic que em poden dir. Al final és el que ens queda: l'autenticitat, la veritat de les coses, ser honestos i saber-ho transmetre. Jo tinc esta sort, puc dedicar-me al que m'agrada. I no és només un dret que tinc sinó que també és un deure. Jo tinc la sort que la gent m'escolta quan parlo i quan canto i em llegeix quan escric, doncs he de dir coses. No puc desaprovechar este altaveu que tinc. He de dir coses ben dites, importants i saber transmetre-les. Jo crec que una petita cançó pot arribar a canviar el món, a canviar les coses des del punt de vista de cadascú.

Pregunta: A les Terres de l'Ebre et tenen molt en compte

Resposta: Sí, ho sé, i estic molt agraïda. Són anys de camí i de mantenir una línia, al final la gent veu que això és veritat. Cadascú tindrà un gust musical, però jo puc ser capaç d'escoltar un artista que no siga del meu estil preferit i reconèixer que darrere d'aquella persona hi ha un treball, un esforç. Això és el que vull jo: arribar a com més gent millor i poder treure un somriure a la gent que m'escolta, que quan escolten les meues cançons els puguen venir en ment moments bonics, que els done pau, ganes de ballar, que els porte records o sensacions. Poder fer això és molt bonic. ■